

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 11C/504/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8115230500
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Wildeová
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2016:8115230500.3

Rozhodnutie

Okresný súd Prešov sudkyňou JUDr. Ivetou Wildeovou v právnej veci žalobcu: V. W., I.. XX.X.XXXX, Z. W. XX, zastúpený: JUDr. Igor Šafranko, advokát so sídlom vo Svidníku, Sovietskych hrdinov 163/66, p r o t i žalovanému: PRO CIVITAS, s.r.o., so sídlom Astrova 2/A, Bratislava, IČO: 45869464, zastúpený: verita, s.r.o., so sídlom Karpatská 18, Bratislava, o neplatnosť dohody o zrážkach zo mzdy, takto

r o z h o d o l i :

Súd u r č u j e, že dohoda o zrážkach zo mzdy, ktorá je súčasťou zmluvy o úvere č. 6621249807 z 12.11.2007 uzavretej medzi žalobcom a Poštovou bankou a.s. ako právnym predchodcom žalovaného je n e p l a t n á.

Žalovaný je p o v i n n ý nahradiť žalobcovi trovy konania vo výške 456,88 Eur, na účet jeho právneho zástupcu v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca žalobou zo dňa 21.12.2015 sa domáhal neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy, uzavretej dňa 12.11.2007 s právnym predchodcom žalovaného - Poštovou bankou, a.s. Dohoda o zrážkach zo mzdy bola súčasťou typovej formulárovej zmluvy a žalobca sa až od svojho zamestnávateľa dozvedel, že s úverovou zmluvou uzavrel aj spornú dohodu. Úverovú zmluvu považuje žalobca za problematickú, pretože chýba v nej rozpis splátky v zmysle § 4 ods. 2 písm. a/ zákona č. 258/2001 Z.z., čo spôsobuje, že veriteľ nemá nárok na úroky a poplatky. Napriek spornosti veci žalovaný požiadal o realizáciu dohody o zrážkach zo mzdy, pričom neexistuje súdne rozhodnutie o výške plnenia, veriteľ si sám diktuje výšku pohľadávky a žalobca ho inak nemá možnosť zastaviť. Napadnutú dohodu preto považoval za neplatnú podľa § 39 Občianskeho zákonníka s poukazom na § 5a ods. 1 písm. a/ zákona č. 250/2007 Z.z. v znení účinnom od 1.5.2014, pričom toto ustanovenie vzhľadom na absenciu prechodných ustanovení sa aplikuje aj na skôr vzniknuté právne vzťahy a v tejto súvislosti poukázal aj na dôvodovú správu k zákonu č. 102/2014 Z.z.

Žalovaný so žalobou nesúhlasil. Namietal naliehavosť právneho záujmu na požadovanom určení neplatnosti dohody. Zdôvodnil to existenciou právoplatného rozhodcovského rozsudku na plnenie a skutočnosťou, že rozsudok na plnenie konzumuje i prejudiciálnu otázku určenia platnosti a existencie práva, alebo právneho vzťahu, ktoré je predpokladom takéhoto plnenia.

Vyslovil tiež názor, že nejedná sa o spotrebiteľskú zmluvu vzhľadom na jej definíciu v § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení do 31.12.2007, preto nie je možné použiť § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka a to aj vzhľadom na zákaz retroaktivity právnych noriem.

Žalovaný vzniesol aj námietku nedostatku právomoci súdu s poukazom na § 106 ods. 1 O.s.p., ktorú však bližšie nezdôvodnil a nepredložil súdu, napriek jeho výzve, ani rozhodcovskú zmluvu.

Namietal tiež nedostatok pasívnej legitímácie žalovaného. V tejto súvislosti poukázal na § 53a ods. 1 Občianskeho zákonníka a vyslovil názor, že rozsudok by sa vzťahoval aj na jeho právneho predchodcu Poštovú banku a preto ide o ich nútené procesné spoločenstvo a to aj s poukazom na § 91 ods. 2 O.s.p., keďže došlo k postúpeniu pohľadávky a na strane žalovaného nie sú všetci účastníci napadnutého právneho úkonu. Preto podľa žalovaného konanie by malo byť zastavené.

Žalovaný poukázal tiež na to, že na všetky úverové vzťahy, ktoré vznikli pred 1.5.2014 je potrebné aplikovať Obchodný zákonník, keďže prednostné použitie Občianskeho zákonníka na spotrebiteľské právne vzťahy bolo zavedené až zákonom č. 102/2014, ktorým bol doplnený § 52 ods. 2 s účinnosťou od 1.5.2014 a opäť poukázal na zákaz retroaktivity.

Žalovaný nesúhlasil s názorom žalobkyne o chýbajúcej náležitosti zmluvy týkajúcej sa rozpisu splátok a poukázal na prejudiciálne konanie na ESD pod sp. zn. C-42/2015 na návrh Okresného súdu Dunajská streda, v ktorom sa vyjadrila Slovenská republika, ale aj Európska komisia v tom zmysle, že citované zákonné ustanovenie zákona o spotrebiteľských úveroch je potrebné vykladať tak, že postačuje uviesť výšku, počet a frekvenciu splátok bez detailnejších požiadaviek, pričom amortizačná tabuľka sa poskytuje spotrebiteľovi len na jeho žiadosť. Navyše aj v prípade absencie náležitosti zmluvy (okrem § 4 ods. 2 písm. g/) nedochádza k žiadnej sankcii a zmluva sa považuje za platnú s poukazom na § 4 ods. 4 zákona č. 258/2001 Z.z.

Žalovaný tiež uviedol, že žalobca nepreukázal nedostatok slobodnej vôle, jeho tvrdenie je účelové a ničím nepreukázané. Poukázal tiež na to, že dohoda o zrážkach zo mzdy je zákonný zabezpečovací inštitút a pokiaľ by zákonodarca mal záujem pri spotrebiteľoch vylúčiť tento inštitút, uviedol by to v zákone, ako sa to stalo pri zabezpečení zmenkami. Ani smernica a ani vnútroštátne normy nevylučujú zabezpečiť záväzok zo spotrebiteľskej normy (zrejme zmluvy).

Žalovaný je toho názoru, že dohoda o zrážkach zo mzdy nie je zmluvnou podmienkou, pretože nespĺňa definíciu podmienky podľa § 36 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ale ide o samostatný dvojstranný právny vzťah, ktorý zabezpečuje hlavný záväzok. Preto neprichádza do úvahy neplatnosť zmluvnej podmienky podľa § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka. Poukázal aj na rozhodnutie Krajského súdu Banská Bystrica 13Co/994/2013, podľa ktorého pokiaľ sa nenamieta neplatnosť úverovej zmluvy alebo neprijateľnosť zmluvnej podmienky z úverovej zmluvy, nie je daný naliehavý právny záujem na vyslovení neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy. Žalovaný tiež uviedol, že jedine nedodržanie písomnej formy napadnutej dohody spôsobuje jej neplatnosť.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalobcu, úverovou zmluvou zo dňa 12.11.2007, výzvou na vykonávanie zrážok zo mzdy zo dňa 5.6.2014, písomným vyjadrením žalovaného a zistil tento skutkový stav:

Dňa 12.11.2007 bola uzavretá formulárová úverová zmluva medzi Poštovou bankou, a.s. a žalobcom. Poskytnutý bol úver 80.000Sk, ktorý sa zaviazal žalobca uhradiť 60 mesačnými splátkami po 2.265,- Sk od 12.12.2007. Dohodnutá bola úroková sadzba 19%, RPMN je uvedené vo výške 20,74%. Celkové náklady boli vyčíslené na 44.526,80 Sk.

V bode 3 formulára bez akéhokoľvek zvýraznenia sa uvádza, že podpisom tejto zmluvnej strany zároveň uzatvárajú dohodu o zrážkach zo mzdy v zmysle § 551 Občianskeho zákonníka, ktorá je zabezpečením pohľadávky Poštovej banky vzniknutej zo zmluvy o úvere.

Žalobca vo svojej výpovedi uviedol, že rozhodne nemal záujem uzatvoriť okrem úverovej zmluvy aj dohodu o zrážkach zo mzdy, príslušnú zmluvu uzatváral na pošte, kde čakali aj iní zákazníci, preto nemal čas si zmluvu celú prečítať vrátane obchodných podmienok, ktoré boli rozsiahle. Nebol upozornený na to, že súčasťou formulára úverovej zmluvy je aj dohoda o zrážkach zo mzdy, o nej sa dozvedel až potom, keď mu jeho zamestnávateľ začal vykonávať zrážky zo mzdy. Nevedel nič ani o rozhodcovskej zmluve a keďže k dispozícii má len nečitateľnú kópiu úverovej zmluvy ani v súčasnosti nemá vedomosť o tom, že by ich súčasťou bola tiež rozhodcovská doložka.

Žalovaný listom zo dňa 5.6.2014 vyzval zamestnávateľa žalobcu MIRAD s.r.o. o vykonávanie zrážok zo mzdy žalobcovi na základe predmetnej úverovej zmluvy. Pohľadávku vyčíslil na 5.147,9 Eur. V

liste poukázal aj na zmluvy o postúpení pohľadávok zmluvou zo dňa 18.12.2012 z Poštovej banky na spoločnosť BOSSNUT INVESTMENT LIMITES, pričom táto spoločnosť ďalšou zmluvou zo dňa 15.1.2013 danú pohľadávku aj s príslušenstvom a všetkými právami s ňou spojenými postúpila žalovanému.

Podľa § 551 ods. 1 Občianskeho zákonníka uspokojenie pohľadávky možno zabezpečiť písomnou dohodou medzi veriteľom a dlžníkom o zrážkach zo mzdy; zrážky zo mzdy nesmú byť väčšie, než by boli zrážky pri výkone rozhodnutia.

Podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 5a ods. 1 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa neprípustné je zabezpečenie uspokojenia pohľadávky alebo splnenie záväzku zo spotrebiteľskej zmluvy

a/ dohodou o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov v prospech predávajúceho alebo inej osoby, iba že táto dohoda bola uzavretá vo forme osobitnej listiny, spotrebiteľ bol poučený o dôsledkoch jej uzavretia a mal možnosť ju odmietnuť
b/ zmenkou alebo šekom.

Nepochybne zmluva uzavretá medzi žalobcom a právnym predchodcom žalovaného je spotrebiteľskou zmluvou v zmysle jej definície, ktorá je uvedená v § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (v danom prípade v znení účinnom od 1.7.2007 do 31.10.2008). Podľa citovaného ustanovenia každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách, ktorými sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka alebo Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzatvárajú vo viacerých prípadoch a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje; aj na spotrebiteľské zmluvy, ktoré neboli uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, sa primerane použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka.

Súd sa najprv vysporiadal s procesnými námietkami žalovaného, predovšetkým s námietkou o nedostatku právomoci súdu a res iudicaty (prekážky právoplatne rozsúdenej veci), ktorú možno vyvodiť z tvrdenia, že rozsudok na plnenie (v tomto prípade rozhodcovský rozsudok, ktorý však žalovaný nepredložil) zahŕňa aj rozsudok na určenie existencie práva alebo právneho vzťahu, z ktorého bolo priznané plnenie. Súd v tejto súvislosti zdôrazňuje, že rozhodcovský rozsudok o povinnosti žalobcu zaplatiť žalovanému peňažnú sumu titulom dlhu z úverového vzťahu nemôže byť prekážkou res iudicata pre konanie o neplatnosť dohody o zrážkach zo mzdy. Ide totiž o iný právny úkon ako úverová zmluva, aj keď slúži na zabezpečenie práva žalovaného z úverovej zmluvy. Posúdenie platnosti dohody o zrážkach zo mzdy nebolo prejudiciálnou otázkou, ktorú by musel riešiť rozhodcovský súd v súvislosti so žalobou žalovaného na plnenie. Preto ani uloženie peňažnej povinnosti žalobcovi na základe úverovej zmluvy v rozhodcovskom rozsudku nepredstavuje prekážku právoplatne rozhodnutej veci pre konanie o neplatnosť dohody o zrážkach zo mzdy (napr. rozsudok Krajského súdu Trenčín 5Co 211/2015 zo dňa 25.11.2015). Navyše žalovaný doposiaľ nepredložil ani rozhodcovský rozsudok a ani rozhodcovskú zmluvu.

Ďalšia námietka sa týkala nedostatku pasívnej legitímácie žalovaného s tvrdením o nerozlučnom procesnom spoločenstve žalovaného a jeho právneho predchodcu s poukazom na § 53a Občianskeho zákonníka. Ani túto námietku súd nepovažoval za opodstatnenú. Je pravdou, že účastníci konania o neplatnosť právneho úkonu majú byť jeho účastníkmi. V danom prípade však bola postúpená pohľadávka z úverovej zmluvy na žalovaného vrátane všetkých súvisiacich práv, teda aj vrátane zabezpečenia pohľadávky t.j. aj z dohody o zrážkach zo mzdy, napokon dôkazom toho je aj skutočnosť, že žalovaný ako postupník požiadal zamestnávateľa žalobcu o realizáciu zrážok zo mzdy. Preto žalovaný je vecne pasívne legitimovaný v tomto spore. Žalovaný si nesprávne vykladá zákonné ustanovenie § 53a Občianskeho zákonníka, pokiaľ ide o posudzovanie neprijateľnej zmluvnej podmienky, nemusia byť účastníkmi konania pôvodný dodávateľ a jeho právny nástupca. V príslušnom rozsudku totiž postačuje,

ak súd neprizná plnenie z neprijateľnej zmluvnej podmienky. Pokiaľ dôjde k právoplatnému rozhodnutiu či už vyslovením neprijateľnej zmluvnej podmienky alebo spomínaným nepriznaním plnenia z nej, § 53a Občianskeho zákonníka znamená, že tento záver platí aj pre ďalších právnych nástupcov takeého dodávateľa. Súd len pripomína, že nedostatok pasívnej legitímácie nie je nedostatkom podmienky konania a nemohol by viesť k zastaveniu konania ako to tvrdil žalovaný, ale bol by dôvodom pre zamietnutie žaloby.

Žalobca tvrdí, že dohoda o zrážkach zo mzdy je neplatná. Nesporné je to, že žalovaný sa snaží o jej realizáciu. Nepochybne žalobca má preto naliehavý právny záujem v zmysle § 80 písm. c/ O.s.p. na vyslovenie neplatnosti tohto právneho úkonu, keďže reálne hrozí, že realizáciou napadnutej dohody by došlo k zásahu do jeho majetkovej sféry. Aby tomu zabránil, nemá inú možnosť než podať túto žalobu, zvlášť, ak obaja účastníci majú iné predstavy o výške pohľadávky, ktorú táto dohoda zabezpečuje. Žalobca totiž má za to, že pre absenciu rozlíšenia splátok ja úver bezúročný a bez poplatkov. Žalobca na základe neplatnej dohody nemôže prísť o svoj majetok, ktorého ochranu mu zabezpečuje Ústava SR, ale aj iné právne normy.

Dohoda o zrážkach zo mzdy je akcesorickým právnym úkonom k hlavnému právnemu úkonu, ktorým je úverová zmluva. Zároveň je samostatným právnym úkonom, ktorý má spĺňať všeobecné náležitosti právnych úkonov upravených, či už vo všeobecnej časti Občianskeho zákonníka (§ 37 -39) alebo osobitnej časti (§ 551 OZ). Pokiaľ by bol neplatný hlavný právny úkon, spôsobiloby to neplatnosť aj vedľajšieho právneho úkonu, t.j. dohody o zrážkach zo mzdy. Zároveň však nič nevylučuje posudzovať samostatne platnosť tohto vedľajšieho právneho úkonu, ktorý je samostatným právnym úkonom.

V spornej dohode sa uvádza zabezpečenie pohľadávky zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere bez jej špecifikácie. Navyše chýba v nej aj uvedenie výšky dohodnutých zrážok zo mzdy, ktoré si nemožno zamieňať s právnou úpravou exekučného vymáhania peňažnej sumy zrážkami zo mzdy. Napokon možno to vyvodiť aj z vety za bodkočiarkou v § 551 ods. 1 OZ; „zrážky zo mzdy nesmú byť väčšie, než by boli zrážky pri výkone rozhodnutia“. Napadnutá dohoda je preto neurčitá, čo spôsobuje jej absolútnu neplatnosť podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

K námietke nedostatku pasívnej legitímácie žalovaného súd poukazuje na § 524 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého na postupníka prechádzajú aj všetky práva spojené s postúpenou pohľadávkou. Veriteľom a osobou oprávnenou z ďalších práv spojených s postúpenou pohľadávkou sa tak stáva postupník. Voči nemu možno uplatniť všetky námietky súvisiace s pohľadávkou a to aj neplatnosť právneho úkonu, ktorý zabezpečuje pohľadávkou. Právami spojenými s pohľadávkou sú najmä práva vyplývajúce zo zabezpečenia záväzkov (§ 544 a násl. Občianskeho zákonníka), čo konštatoval vo svojom rozhodnutí aj Krajský súd v Trenčíne pod sp. zn. 5Co 4/2014 zo dňa 12.2.2014. V tomto prípade pohľadávkou (a teda aj všetky práva s ňou spojené, vrátane dohody o zrážkach zo mzdy) pôvodný veriteľ postúpil žalovanému, preto žalovaný je vecne pasívne legitimovaný v tomto spore, čo je logické aj s poukazom na to, že sám žalovaný požiadal o realizáciu dohody o zrážkach zo mzdy.

Ďalším dôvodom vyhovenia žaloby je aplikácia § 5a ods. 1 písm. a/ zákona č. 250/2007 Z.z. Uvedené ustanovenie bolo novelizované zákonom č. 102/2014 účinným od 1.5.2014. Nakoľko k citovanému ustanoveniu nie je v danom zákone prechodné ustanovenie, preto sa vzťahuje aj na právne vzťahy založené pred účinnosťou spomínaného zákona. K tomuto záveru dospel Krajský súd v Nitre v rozsudku 25CoPr 5/2014 zo dňa 11.2.2015, vychádzal pritom zo záveru v rozsudku Najvyššieho súdu SR 3Mcdo 12/2014 zo dňa 21.4.2015. Napadnutá dohoda je nepochybne v rozpore s citovaným zákonným ustanovením a preto je absolútne neplatná v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka. Pokiaľ ide o spomínané rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 3Mcdo 12/2014 súd dodáva, že ním bol vyslovený záver o aplikácii § 52 ods. 2 vety tretej Občianskeho zákonníka (teda prednostné použitie Občianskeho zákonníka v spotrebiteľských sporoch) a to aj pri právnych vzťahoch vzniknutých pred 1.5.2014.

Súd však poukazuje aj na zrejmu absenciu vôle žalobcu na uzavretie dohody o zrážkach zo mzdy s poukazom na výpoveď žalobcu. Náležitosťou každého právneho úkonu je jednota vôle a prejavu. Prejav vôle žalobcu však pri uzatváraní úverovej zmluvy smeroval k inému následku než uzavretiu dohody o zrážkach zo mzdy. Žalobca uzavrel zmluvu s cieľom získať finančné prostriedky. Uvedenou zmluvou právny predchodca žalovaného vnútil predtlačeným formulárom žalobcovi aj iný úkon než ten, ktorý bol v sfére jeho záujmu a to uzatvorenie dohody o zrážkach zo mzdy, hoci žalobca nemal vôľu túto

dohodu uzavrieť a navyše nemal ani reálnu možnosť obsah formulárovej zmluvy ovplyvniť resp. niektoré zo zmluvných dojednaní vylúčiť. Uvedená skutočnosť vedie preto k záveru o absolútnej neplatnosti napadnutej dohody pre nedostatok vážnosti vôle žalobcu na jej uzavretie a to v zmysle § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka. V tejto súvislosti nie je zanedbateľné ani zakomponovanie napadnutej dohody malým písmom bez akéhokoľvek zvýraznenia v texte úverovej zmluvy (nález Ústavného súdu ČR I.ÚS 342/09). Rozhodne tak dôležitý zabezpečovací inštitút nemôže byť upravený spôsobom, ktorý môže ujsť pozornosti priemerného spotrebiteľa. Uvedený postup možno preto považovať ako rozporný s dobrými mravmi podľa § 4 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. opäť v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy. Podľa daného ustanovenia predávajúci nesmie konať v rozpore s dobrými mravmi. Konaním v rozpore s dobrými mravmi sa na účely tohto zákona rozumie najmä konanie, ktoré je v rozpore so vžitými tradíciami a ktoré vykazuje zjavné známky diskriminácie alebo vybočenia z pravidiel morálky uznávanej pri predaji výrobku a poskytovaní služby, alebo môže privodiť ujmu spotrebiteľovi pri nedodržaní dobromyseľnosti, čestnosti, zvyklosti a praxe, využíva najmä omyl, lesť, vyhrážku, výraznú nerovnosť zmluvných strán a porušovanie zmluvnej slobody.

Súd teda považoval za právne dôvodné žalobe z dôvodu absolútnej neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy vyhovieť, preto sa už nezaoberal posúdením neprijateľnej zmluvnej podmienky. Je však potrebné zdôrazniť, že nepochybne predmetná zmluva je spotrebiteľskou zmluvou ako to vyplýva aj z § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z.z., z ktorého ustanovenia je zrejme tiež preferovanie Občianskeho zákonníka pri posudzovaní spotrebiteľských zmlúv. Žalovaný nepochopiteľne stotožňuje inštitút zmluvnej podmienky v spotrebiteľskej zmluve s odkladacou alebo rozvázovacou podmienkou účinnosti právneho úkonu v zmysle § 36 Občianskeho zákonníka, čo sú dva úplne rozdielne právne inštitúty.

Úspešnému žalobcovi bola v zmysle § 142 ods. 1 O.s.p. priznaná náhrada trov konania predstavujúcich trovy právneho zastúpenia.

Trovy konania žalobcu pozostávajú z trov právneho zastúpenia vo výške 456,88 Eur v zmysle § 11 ods. 1, § 13a ods. 1 písm. a), písm. c) a písm. d), § 15 až 18 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z.z.

Podľa § 11 ods. 1 vyhlášky základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby je jedna trinástina výpočtového základu, ak

- a) nie je možné vyjadriť hodnotu veci alebo práva v peniazoch, alebo ju možno zistiť len s nepomernými ťažkosťami,
- b) klientom je spotrebiteľ a ide o zastupovanie v spore zo spotrebiteľskej zmluvy, alebo
- c) klientom je fyzická osoba a predmet konania sa týka nehnuteľnosti, ktorá je určená na bývanie alebo slúži jej na bývanie; to neplatí vo veciach vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov alebo zrušenia a vyporiadania podielového spoluvlastníctva.

Súd priznal tarifnú odmenu vo výške 293,33 Eur za päť úkonov právnej služby:

- prevzatie a prípravu zastúpenia 64,53 Eur
- žaloba 64,53 Eur
- návrh na predbežné opatrenie 32,27 Eur
- účasť na pojednávaní dňa 18.5.2016 66,00 Eur
- účasť na pojednávaní dňa 15.6.2016 66,00 Eur

Pripočítaný bol aj režijný paušál podľa § 16 ods. 3 vyhlášky vo výške 42,33 Eur, t.j. 3 x 8,39 Eur za rok 2015 a 2 x 8,58 Eur za rok 2016.

Podľa § 15 vyhlášky advokát má popri nároku na odmenu aj nárok

- a) na náhradu hotových výdavkov účelne a preukázateľne vynaložených v súvislosti s poskytovaním právnych služieb, najmä na súdne poplatky a iné poplatky, cestovné a telekomunikačné výdavky a výdavky za znalecké posudky, preklady a odpisy,
- b) na náhradu za stratu času (§ 17).

Podľa § 16 ods. 4 vyhlášky na výšku náhrady preukázaných cestovných výdavkov sa vzťahujú osobitné predpisy, ak táto vyhláška neustanovuje inak.

Podľa § 17 ods. 1 vyhlášky, pri úkonoch právnej služby vykonávaných v mieste, ktoré nie je sídlom advokáta, za čas strávený cestou do tohto miesta a späť patrí advokátovi náhrada za stratu času vo výške jednej šesťdesiatiny výpočtového základu za každú aj začatú polhodinu.

V súlade s § 16 ods. 4 vyhlášky a zák. č. 283/2002 Z. z. o cestovných náhradách v znení neskorších predpisov, má právny zástupca žalobkyne nárok na náhradu cestovných výdavkov za cestu osobným motorovým vozidlom zn. ŠKODA FABIA na pojednávanie dňa 18.5.2016 na trase Svidník - Prešov - Svidník pri celkovej vzdialenosti 112 km (2 x 76 km), priemernej spotrebe 5,2 l / 100 km, cene PHM vo výške 1,049 Eur / l a základnej náhrade 0,183 Eur / km vo výške 26,61 Eur (základná náhrada 112 km x 0,183 Eur / km = 20,50 Eur a náhrada za spotrebované PHM 112 km x 5,2 l / 100 km x 1,049 Eur / l = 6,11 Eur). Vzhľadom na to, že právny zástupca žalobcu si uplatnil iba sumu 8,96 Eur, táto mu aj bola priznaná. Taktiež za cestu osobným motorovým vozidlom zn. ŠKODA FABIA na pojednávanie dňa 15.6.2016 na trase Svidník - Prešov - Svidník pri celkovej vzdialenosti 112 km (2 x 76 km), priemernej spotrebe 5,2 l / 100 km, cene PHM vo výške 1,099 Eur / l a základnej náhrade 0,183 Eur / km vo výške 26,90 Eur (základná náhrada 112 km x 0,183 Eur / km = 20,50 Eur a náhrada za spotrebované PHM 112 km x 5,2 l / 100 km x 1,099 Eur / l = 6,40 Eur). Vzhľadom na to, že právny zástupca žalobcu si uplatnil iba sumu 5,60 Eur, táto mu aj bola priznaná. Celkovo mu bola priznaná náhrada cestovných výdavkov vo výške 14,56 Eur.

Zároveň má právny zástupca žalobcu nárok na náhradu za stratu času stráveného cestou na vyššie uvedené pojednávania dňa 18.5.2016 a dňa 15.6.2016 podľa ustanovenia § 17 ods. 1 vyhlášky, a to vo výške jednej šesťdesiatiny výpočtového základu za každú aj začatú polhodinu, pričom 1/60-ina výpočtového základu v roku 2016 je vo výške 14,30 Eur.

Právny zástupca má tak nárok na náhradu za stratu času stráveného cestou na pojednávanie dňa 18.5.2016 a späť za 4 začaté polhodiny á 14,30 Eur vo výške 57,20 Eur, z ktorej si uplatnil iba sumu 19,07 Eur, ktorá mu aj bola priznaná. Rovnako má nárok na náhradu za stratu času stráveného cestou na pojednávanie dňa 15.6.2016 a späť za 4 začaté polhodiny á 14,30 Eur vo výške 57,20 Eur, z ktorej si uplatnil iba sumu 11,44 Eur, ktorá mu aj bola priznaná. Celkovo má nárok na náhradu za stratu času vo výške 30,51 Eur.

Postupom podľa § 18 ods. 3 vyhl. súd zvýšil odmenu právneho zástupcu za zastupovanie žalobkyne o 20 % daň z pridanej hodnoty vo výške 76,15 Eur (t.j. zo základu dane vo výške 380,73 Eur, teda zo sumy 293,33 Eur + 42,33 Eur + 14,56 Eur + 30,51 Eur).

Trovy právneho zastúpenia predstavujú spolu sumu 456,88 Eur.

Podľa § 149 ods. 1 O.s.p., ak advokát zastupoval účastníka, ktorému bola prisúdená náhrada trov konania, je ten, ktorému bola uložená náhrada týchto trov, povinný zaplatiť ju advokátovi.

Keďže žalobcu, ktorému bola prisúdená náhrada trov konania zastupoval advokát, v zmysle vyššie citovaného ust. § 149 ods. 1 O.s.p. je žalovaný povinný zaplatiť ju advokátovi.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O.s.p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Podľa § 251 ods. 1 O.s.p., ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.